

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja -2020. tavasz

EMELJÉTEK FEL FEJETEKET, MERT
KÖZELEDIK A MEGVÁLTÁSOTOK.

LK. 21,28

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.

Az új koronavírus által okozott veszélyhelyzetre tekintettel a Lelkészi Hivatal nyitvatartását felfüggesztettük. Elektronikus ügyintézés biztosított, illetve telefonos ügyeletet tartunk. Részletekért keressék fel Gyülekezetünk weboldalát!

Kedves Testvérek! Ahogy azt már töttbször hirdettük, amennyiben Istenünk engedi és éltet, idén is megrendezzük gyülekezeti táborunkat, melynek mottója a

CSELEKVŐ HIT

„Ők azonnal elhagyták hálójukat, és követték őt.” (Mk 1,18)

Az alábbiakban szeretnénk néhány fontos információt megosztani a táborral kapcsolatosan, kérjük, fogadják szeretettel!

Időpont: 2020. augusztus 16-augusztus 22. (7 nap, 6 éjszaka). Amennyiben valaki nem tud egész hétre jönni, van lehetőség arra, hogy csak az általa megjelölt napokra kérjen szállást.

Helyszín: Hanyi Istók vendégház, Pálháza (www.hanyi-istok.hu)

Elhelyezés: 4-5-6-7-8-9-10 ágyas szobákban.

Ellátás: napi háromszori étkezés (reggeli, ebéd, vacsora).

A tábor díja:

3-10 éves gyerekeknek: 18.000.- forint/fő

10 éves kor felett: 24.000.- forint/fő

nyugdíjasoknak: 21.000.- forint/fő

3 éves kor alatt a tábor ingyenes!

Jelentkezési határidő: 2020. május 15.

Jelentkezni interneten keresztül, a honlapunkon (www.tirek.hu/lap/deszkatemplom) keresztül elérhető Google formson lehet. Akinek az internetes jelentkezés gondot okoz, az bátran kérjen segítséget Jobbágy Péter testvérünktől! A jelentkezési határidő végéig 10.000.- ft/fő előleget kérünk átutalással befizetni egyházközségünk bankszámlájára. Az utalásnál a közlemény rovatban kérjük feltüntetni, hogy: „tábor előleg”.

Kérdés esetén keressék Kenyeresné Ignáth Andreát az alábbi telefonszámon: 06-30/278-7364

„Boldog, aki elhitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.”

(Lk 1,45)

Közel 500 évvel ezelőtt két református hittudós megfogalmazott egy kérdést: mit használ nekünk Krisztus feltámadása? A választ három gondolatban fogalmazták meg: először, hogy legyőzte a halált és bűnbocsánatot szerzett, másodszor, hogy hatalmával már most új életre támaszt minket, és harmadszor, hogy az Ő feltámadása záloga a mi feltámadásunknak. Úgy látom, hogy bár e három pontban valóban benne vannak a legfontosabb hittételeink, mégis ki tudjuk még egészíteni sok-sok gondolattal. Hiszen Krisztus feltámadása annyi üzenetet rejt még magában! Ilyen üzenetnek látom például azt, hogy Krisztus feltámadása záloga - nem csak annak, hogy majd mi is feltámadunk, hanem annak is, hogy Isten megtartja az ígéreteit. Hogy Isten ígéretei igazak és Ő valóra váltja azokat. Sajnos, gyakran előfordul, hogy nem hiszünk Isten ígéreteinek, pusztán azért, mert nem látjuk, hogy megvalósulna. Nem tudunk hinni, mert, ahogy mi látjuk a dolgokat, nemhogy egyre inkább megvalósulna, vagy legalább kezdene beteljesedni a nekünk adott ígéret, hanem látszólag éppen az ellenkezője történik mindannak, amit Isten mondott, hogy úgy lesz. Sokszor a tények elkezdnek a hitünk ellen beszélni, mi pedig ennek nyomán, igen gyakran, nemcsak kicsinyhitűek, de szinte hitetlenekké is

leszünk. Kétkelünk, bizonytalankodunk, talán tagadunk is: az nem lehet!

Jézus édesanyján, Márián keresztül megtanulhatjuk azt, hogy egyrészt, tényleg kerülhetünk olyan helyzetbe, amelyben minden észérv amellet szól, hogy nem kellene most már hinni, ugyanakkor azt is megtanulhatjuk az ő példáján keresztül, hogy Isten ígéretei nagyon is igazak, és Ő azokat a tények ellenére is valóra váltja.

Gondoljuk végig mindazt, ami Máriával történt. Még csak jegyese volt Józsefnek, amikor megjelent neki egy angyal, hogy hírül adja Jézus születését. Az ígéret így szólt: a fiú, akit szülsz, nagy lesz majd, a Magasságos Fiának nevezik, Isten neki adja Dávid trónját, és uralkodni fog Jákób házában, sőt az uralkodásának nem lesz vége. Milyen hatalmas ígéret ez! Milyen nagy örömet jelenthet egy édesanyjának ilyen ígéretet kapni, a gyermeke felől! Szentnek nevezik majd, Isten Fiának... Mária, hitt az Úr angyalának, azt mondta: történjék velem a te beszéded szerint. A következő napokban útra kelt, hogy találkozzon Erzsébettel, és Erzsébetnél hitvallást tesz arról, hogy valami nagy, valami rendkívüli dolog történt: az Úrtól kapott szót, azt mondja: magasztalja az én lelkem az Urat, ujjongok megtartó Istenemben és aztán beszél arról, hogy az Ő Istene, milyen hatalmas és irgalmas Isten, és milyen nagy dolgot tett vele a Hatalmas. Mária hitt.

33 évvel később mégis azzal kellett szembesülnie, hogy ezt az ő fiát, aki fe-

löl ilyen ígéreteket kapott, éppen a valási vezetők gyűlölik, sőt halálra ítélik. Nem hogy felmagasztalják őt, hogy dicsérik, hogy nagyak tartják, hanem épp ellenkezőleg – pogány emberek ütik-vágják, ahol érik. Gúnyolják és arcul köpik. Elárulja és elhagyja mindenki, a tanítványai, a barátai, a követői, a rokoni, saját szavai szerint még az Istene is. Végül egyedül marad és kínhalált hal.

Nem olvasunk ugyan a továbbiakban

Máriáról, nem hallunk arról hírt, hogy a következő napokban ő hogyan volt jelen, de azt gondolom, kellőképpen össze lehetett zavarodva. Hol van most az Isten ígérete? Talán mégsem teljesíti be? Hányszor haltott arról, hogy Jézus feltámasztott valakit a halálból! De most Jézus halt meg! Ne lenne igaz Isten ígérete?! Máriának Jézus

volt a kapott ígéret, és ő meghalt. Látzólag: Isten ígérete lett halottá. Pedig nem! Mert Jézus Krisztus feltámadt! Milyen jó lenne, ha mi is meg tudnánk ragadni azt az igazságot, hogy Isten a maga terveiről kijelentést ad és beteljesíti. Teljességre vitte az akaratát, tervét Jézus Krisztusban is. Csak éppen egész másképp, mint ahogy azt bárki gondolta volna.

Hogy Isten mit tervezett, hogy tervezett, azt csak Ő tudja. De tudja a folyamatát

mindennek, és Ő a folyamat részeként beleenged dolgokba. Akár abba is, hogy a tények arról beszéljenek neked: nem lehet igaz az ígérete! A tények milyen meggyőzően tudnak beszélni! De nem mindig igaz, amit mondanak... Mária is milyen mélységben lehetett azokban a napokban! De Krisztus föltámadt! Isten valóra váltotta az ígéretét, királlyá tette Jézust, az élet fejedelmévé, aki a bűn, annak ereje és a halál fölött győzött!

„JÉZUS KRISZTUS A MI LEGNAGYOBB ÍGÉRETÜNK, AMIT VALAHA IS KAPHATUNK, ÉS AMIT MÁR VALÓRA VÁLTOTT ISTEN, HOGY TUDNIILLIK ŐBENNE BŰNBOCSÁNATOT ÉS ÖRÖK ÉLETET KAPUNK. A FELTÁMADÁSA ZÁLOG NEKÜNK ARRA, HOGY MINDEN ÍGÉRET, AMELYET KAPUNK ISTENTŐL VALÓRA FOG VÁLNI! MÉG AKKOR IS, HA MOST ÉPP ÚGY NÉZ KI, HOGY ERRE SEMMI ESÉLY.”

Jézus Krisztus a mi legnagyobb ígéretünk, amit valaha is kaphatunk, és amit már valóra váltott Isten, hogy tudniillik Őbenne bűnbocsánatot és örök életet kapunk. A feltámadása - amit most speciálisan úgy fogalmazok meg, hogy az ígéret valóra válása -, zálog nekünk arra, hogy minden ígéret, amelyet kapunk Istentől ugyan-

csak valóra fog válni! Még akkor is, ha most épp úgy néz ki, hogy erre semmi esély. Isten tett ígéreteket! Az egyetlen, aki végtelenül erőteljes arra, hogy betartsa a szavát, és végtelenül jó, aki nem hazudik. Ő pedig, aki azokat az ígéreteket tette, amik a Bibliában előttünk vannak, mindig megtartja azokat.

*Harangozó Dóra
beosztott lelképásztor*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Állt a bál a Jókaiban

Mindennek rendelt ideje van... Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. ...megvan az ideje a táncnak. (Prédikátor 3,1.4)

Végre! Végre!

Így várták nálunk a gyerekek a farsangot az alsó tagozaton. Ez az esemény, ami a talán legfontosabb számukra a tanév során. Izgatottsággal teltek a megelőző hetek. A félévi bizonyítvány megszerzésének megpróbáltatásai után jóleső, felszabadult készülődéssel múltak a napok. A termek egyre díszesebbek lettek, megújultak, színesedtek a dekorációk. Volt, aki titokba burkolózott, hogy meglepetés legyen, volt, aki minden nap a jelmezéről beszélt.

Aztán február 14-én elérkezett a nap. Anyukák, apukák, nagyszülők jelentek meg nagy csomagokkal, a gyermekek arca ragyogott. A jó hangulatban repült az idő.

A királyi pár, aki a negyedikesek köréből került ki, megnyitotta a bálunkat.

Majd a varázslatos bécsi keringő következett, amit jókais társastáncot tanuló diákok adtak elő. Ezt követte a jelmezes felvonulás. Színes, gazdag, ötletekkel teli parádében jöttek a maszkabálozók mind a négy évfolyamból. A zsűrinek igazán nehéz dolga akadt. Az est további részében ismét a táncosok műsora következett, szamba és csacsacsca variációk adtak keretet a felvonulásnak.

Az osztálytermekben rendezett szeretetvendégséget ki-ki örömmel fogyasztotta el. Közben az aulában a nagyszerű just dance várta a gyerekeket. A jókedvű táncnak a tombolahúzás vetett véget. Türelemmel, összpontosítva figyeltük a számokat és nyereményeket. Volt sírás-nevetés, sok-sok meglepetés.

Kellemesen elfáradva, élményekkel telve tért mindenki haza. Véget ért a vigaság, hogy helyet adjon a húsvéti ünnepek megelőző böjt idejének.

*Csokai Leventéné
tanító*

farsang a Jókaiban

Hírek óvodánk életéből

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon építői.” (Zsolt 127,1)

Hálás a szívünk, mert óvodánk felújításában nem csak az építők vettek részt, az Úr áldása kísérte az elejétől fogva. Három ütemben valósult meg a felújítás, az első évben külsőleg szépült az épület, második évben belülről újult meg, a tavalyi évben pedig a tornaszoba kialakítására került sor. Mióta készen van, szinte mindig használjuk, nem is értjük, hogyan teltek a napjaink nélküle. A tornaszobában valósul meg a csoportok heti mozgás foglalkozása, a tehetségműhelyekből a dráma, az ének és a sport, a néptánc különfoglalkozás, és mindennapos testnevelést is tartunk itt. Ha nem tudunk udvarra menni, a nagyok szokták használni mozgásigényük kielégítésére. Különböző programjainkat is itt rendezzük meg, pl. az adventi játszóház előtt az áhítatot, a karácsonyi ünnepséget, bábszínházat, koncertet, legutóbb pedig a farsangot. Vidám hangulatban telt el a farsang, színes jelmezekkel és a POM-POM Famíliá zené-

jével. Volt sok Pókember és Elza, volt brokkoli és pingvin, spanyol táncosnő és indián lány, lovag és autó, Sam a tűzoltó és boszorkány és még sorolhatnám a szebbnél szebb, ötletes jelmezeket. Köszönjük a kedves szülőknek a finomságokat, amelyeket a mulatságra hoztak. Hálás a szívünk óvodánk népszerűségéért is. A tavalyi évben a Szivárvány nagycsoportból hét gyermek ment el iskolába, de a helyük nem maradt sokáig kihasználatlan. Folyamatosan érkeznek a csoportba iskolába készülő gyermekek, szeptembertől már hatan. A kiscsoport is harmincegy főre bővült. Hónapok óta gyűjtögetjük a jelentkezési lapokat is az induló kiscsoportba, már bőven harminc fölött járunk. A szülők azt mondják, a szeretetteljes légkör és a magas szinten folyó szakmai munka miatt szeretnék hozzánk beíratni gyermekeiket. Istené legyen a dicsőség érte! Hálás a szívünk, mert a presbitérium jóvoltából könyveket vásárolhattunk csoportonként 10000 forintból, a Felhőske csoport 20000 forintból, mert nekik még nagyon kevés könyvük van. Evangéliumi témájú gyermek és szakmai könyvekre fordítottuk a pénzt.

óvodásaink hétköznapijai

Köszönjük szépen a felajánlást! Nagy öröm számunkra, hogy a fenntartó gyülekezetnek fontos, hogy óvodánkban a megfelelő tárgyi és lelki feltételek biztosítva legyenek. Ennek fontos része, hogy a gyermekek evangéliumi témájú könyvekből hallgassanak történeteket, minden nap hallják a Szentírás üzenetét. Befejezésül néhány gerekszáj: A kiscsoportos B.R. ebédet főzött nekünk. Mikor felszolgált, figyelmeztetett: de imádkozzál evés előtt!! J.G betegség

után tért vissza, kérdeztük, hol fáj, milyen gyógyszert kapott, mire ő: a gyógyszert a popsimon át kellett bevenni. G.G. eldicsekedett vele, hogy már öt éves. A dadus néni mondta neki, hogy akkor meg kellene már tanulni az ágy-neműt összehajtogatni. Erre ő így szólt: de én még csak fél négy vagyok!

*Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógus*

HÁZUNK TÁJÁN

Megtaláltam a helyem, szolgálatom a gyülekezetben

A Lelkészi Hivatal új munkatársaként szeretnék bemutatkozni a gyülekezetnek. Csöriné Kardos Éva a nevem, gyermekkoromtól Miskolcon lakom. Özvegyen, egyedül élek. Fiam beosztott lelkészként szolgál Veresegyházon és ott is élnek családjával. Kamilla unokám 13 és Vince 6 éves.

A Miskolc-Tetemvári gyülekezetbe már régen járok, rendszeresen részt veszek a vasárnapi istentiszteleteken, a szolgálatok közül legelőször a templomtakarításba kapcsolódtam be.

2018 őszén jelentkeztem a Keresztkérdések kurzusra. Nyitott szívvel és lelkesen jártam az alkalmakra. Ajánlottam ismerőseimnek is, örülök neki, hogy két barátnőm már jelentkezett, és jár is a 2019.

évben újra indult sorozatra.

Nyáron részt vettem a pányoki gyülekezeti táborban. Családias környezetben, minden reggel áhítat, délelőtt csoportos és este baráti beszélgetések zajlottak. A tábor kiemelt témája volt, hogy a gyülekezetben mindenki találja meg a neki megfelelő és testhezálló feladatát. A tábor után, július végén kérdezték meg tőlem, hogy vállalnám-e a Lelkészi Hivatal adminisztrációs és pénztárosi teendők egy részének ellátását. Örömmel mondtam igent. Hűséges és alázatos szolgálattelvő szeretnék lenni.

A Nemzeti Adóhivatal B-A-Z. Megyei Adóigazgatóság Tervezési és Elemzési Főosztályáról mentem nyugdíjba. Elemző munkakörben dolgoztam, a közgazdasági elemzések háttér anyagának előállítására (különböző rendszerekből a kiválasztott adóalanyi

kör alapadatainak lekérdezése, gyűjtése, rendszerezése, excel táblázatok, ppt előadások) és a főosztály adminisztrációs teendőinek ellátása volt a feladatomban.

2019 őszén tovább léptem lelki fejlődésemben, a Keresztkérdéseken megismert gyülekezeti testvérekkel bekapcsolódunk a Hajnal kör találkozóiba. Számomra szükséges és fontos ez a közösség, ahová rendszeresen járok, hozzám hasonlóan hívő, érző és gondolkodó, az Úr útján járó és engedelmeskedni igyekvő testvérek vannak. Több mint 20 éve tagja vagyok a Miskolci Helyi Ipari Természetbarát Egyesületnek. Elvégeztem a túravezetői tanfolyamot és rendszeresen járok túrázni. 2019. évben eddig két gyülekezeti túrát vezettem és szerveztem. Szívesen folytatom tovább ebben az évben is ezt a szolgáltatást.

Végezetül egy igei mottóval szeretném a gyülekezet tagjait bátorítani arra, hogy személyes feladatukat és szolgáltatukat találják meg a gyülekezetben:

„Isten nem az alkalmasakat hívja el, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá.”
(2Kor 3,5)

Csöriné Kardos Éva
hivatalvezető

Emlékeink a Deszkatemplomról

Miskolciként gyerekkorunktól fogva a város számos templomában megfordultunk, ám egyik sem tett olyan jelentős hatást az életünkre, mint a Deszkatemplom. Emlékeink régre nyúlnak vissza, első találkozásunk a templommal még a 97-

es nagy tűzvész előtt történt. Már ekkor megfogott minket a templom megjelenése, ami, lévén félig erdélyiek vagyunk, a Székelyföld fatemplomait juttatta eszünkbe. Habár a templom leégésekor még csak nyolc évesek voltunk, tisztán emlékszünk a városban uralkodó megdöbbenésre. Isten segédelmével az épület nem sokkal később, mint fönixmadár a hamvaiból ismét eredeti pompájában tündökölhett.

2001-ben, amikor rokonaink Amerikából Miskolcra látogattak, elvittük őket megmutatni a város régi-új büszkeségét, a Deszkatemplomot. Amikor beléptünk a templom ajtaján, még nem tudtuk, hogy az életünk fog megváltozni. Gyerekként csodálattal néztük a frissen elkészült, fenséges új orgonát. A mai napig emlékszem, hogy mennyire lenyűgözött a vadonatúj sípok fényessége, szépsége, a hangszer monumentalitása. És ekkor olyan dolog történt, ami tényleg apróságnak tűnhet, de mégis megváltoztatta két ember életét. A templom gondnoka, Csányi Béla odajött hozzánk, és megkérdezte: „Tudtok orgonálni?” Mi meglepődve, és szégyenlősen annyit tudunk felelni, hogy „Nem, csak két éve tanultunk zongorázni a zeneiskolában.” Csányi úr ekkor azt mondta: „Gyertek, akkor megmutatom az orgonát!” Az első találkozást soha nem fogjuk elfelejteni, szerelem volt első látásra. Amikor megláttuk a klaviatúrát meglepődve tapasztaltuk, hogy a billentyűk pont fordítottan vannak színezve, és mindennek tetejében két sor van belőlük, ráadásul az ember lábainál óriási billentyűk, pedálok vannak. Nem is beszélve a rengeteg kapcsó-

lőről, amivel az ember az orgona különböző sípsorait tudja ki- és bekapcsolni. Az első mű, amit eljátszottam orgonán, a nagy barokk zeneszerző, Telemann egyik rövid kis darabja volt. Mivel azóta is főleg a barokk repertoárral foglalkozom, így ezt az első találkozást a hangszerrel szimbolikus jelentőségűnek érzem.

Miután hazamentünk, izgatottan meséltünk édesapánknak ezt az új élményt, aki annyira szomorú volt, hogy nem lehetett jelen, hogy megbeszéltük, vele is meglátogatjuk a templomot. Pár nappal az első látogatás után már bátrabban lép-

kedtünk fel a karzatra, és miután ismét egy picit játszottunk a hangszeren, Csányi úr azt mondta, hogy ha gondoljuk, megadja az itteni kántor telefonszámát, aki vállal orgonatanítást is. Ő volt Varga László, akihez egy ideig magánúton jártunk, később a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola keretein belül végeztünk nála orgona szakon. A Deszka innentől mindennapjaink csodálatos helyszínévé vált, ide jártunk esténként gyakorolni (szigorúan félóránként beosztva, hogy éppen ki játszhat a hangszeren), és itt voltak az orgonaóráink is. A templom ezek után több, számunkra jelentős zenei esemény helyszíne volt: a szakközépiskolai orgonakoncertek után a Miskolci Egyetem Orgona Tanszakának is itt

voltak a vizsgái. Ehhez a hangszerhez fűződik életem egyik legjelentősebb zenei mérföldköve, az első orgona diplomakoncertem, amelyet Csányi Zitával közösen adtunk. Azóta minden év decemberében karácsonyi koncertre térünk vissza Ács Gabriella énekművésszel, ami az év végi hajtás után számunkra is mindig az ünnep kezdetét jelenti. De a hangszer nemcsak koncertek során volt hű társunk. Ünnepelesen dalolt kezünk alatt unokánövérünk esküvőjén, méltóságteljesen énekelve kísérté a zsoltárokat és dicséreteket

istentiszteleteken, és panaszosan sírt, amikor rokonainkat búcsúztattuk. Kevés olyan hangszer van szerte a világban, amit ennyire ismerünk, és amihez ilyen szeretettel té-

rünk vissza a világ bármely pontjáról. Én azóta orgonaművészként a világ sok jelentős hangszerén játszhattam, Gergely jelenleg Londonban folytat zenei tanulmányokat. Ám ugyanúgy ahogy az embernek egy igazi otthona lehet, mi is csak azt mondjuk egymásnak, ha a Deszka orgonájához ülünk: „Hazatértünk.”

*Dr. Tóth-Vajna Zsombor
orgona-és csembalóművész*

*Dr. Tóth-Vajna Gergely
karmester, orgonaművész*

Hogyan ússzuk meg a válást? A kiegyensúlyozott és szeretetteli párkapcsolat „titka”

2019. december 14-én Kós Mariann mediátor tartott előadást a témában Jókai iskolánk érdeklődő szülői közössége számára.

A közvetlen és tapasztalatokon alapuló előadás kezdetén hangsúlyozta az előadó, hogy az egészséges házasság és az egészséges család egymásra épül. A házasságban ezért kulcsszerepet kap az együttműködés, mivel egy párkapcsolat mindig két fél közös munkájának és hozzáállásának az eredménye. A folyamatosan változó világban, ahol annyi hatás ér mindenkit különösen is veszélyben vannak a kapcsolataink. A sok változás, átalakulás romboló hatású, a párok könnyen eltávolodnak a felgyorsult világban egymástól. Az együttműködés ezért tudatos és kölcsönös kell, hogy legyen.

Házasságunkat vizsgálva, tanulságos végig követni a párkapcsolatok fejlődésének a szakaszait. Hogyan indul egy párkapcsolat? Egyszerűen és szemléletesen megfogalmazva úgy, hogy két külön bolygó találkozik: külön személyiségek más-más családból eltérő szokásokkal, szabályokkal, hagyományokkal a puttonyunkban. A kapcsolat kezdetén még elnézzük ezeket a különbözőségeket, de idővel minden felerősödik, nehézkesebbé válik elhordozni. S a mai fogyasztói kultúránkban az első kísértések egyike itt jelentkezik: cseréld le, hagyd el, kezdj újat! Ne is próbáld megjavítani, keress másikat!

Az előadás célja felhívni a figyelmet rá,

hogy ne a párodat dobd ki, hanem a kapcsolatod minőségét cseréld le! A folytatásban ebben kíván segítséget nyújtani.

A megoldás kulcsa a Bibliában van leírva: *Szenvedjétek el egymást szeretetben!* (Ef 4,2) Minden párkapcsolati szakember a bibliai tanítást alapul véve igyekszik segíteni tanácsaival.

Ezért tanulságos a párkapcsolat szakaszaiban is megvizsgálni, hogyan tudjuk a bibliai alapelveket követni a mindennapijainkban.

1. Szimbíózis-szerelem szakasza. Ez az illúziók, a lila köd korszaka, amikor az azonosságokat keressük a másokban, s az egyformaság örömmel tölt el.

2. Leválás, differenciálódás fázisa. Ebben a szakaszban látjuk reálsan a párunkat. Itt ugyanis már felnagyítódnak, meglátásznak a különbségek is. Elengedhetetlen feladat ezért ebben az időszakban egymás másságának az elfogadásán dolgozni.

3. Gyakorlás vagy „ők” fázisa. Ez a kifelé tekintés ideje. Eddig mindent együtt akartunk csinálni, itt jelentkezik az igény a függetlenedésre, hogy legyen „én időnk”: hobby, sport, tanulás, barátokkal töltött idő stb. Ez az időszak megpróbálja a párokat, mert általában nem egyszerre jelentkezik, s ezért konfliktushelyzeteket szül. A pár egyik tagja könnyen félreérti a másik kimozdulását.

4. Újrakezdési vagy „te” fázis. Ez a meg-hitt összetartozás megélésének az ideje. Amikor mindketten kimozdulunk, töltődünk a magunk „én idejében”, de aztán hazatérve az a jó érzés tölt el bennünket, hogy olyan jó újra együtt lenni, olyan jó, hogy vagyunk egymásnak.

Az első időszak gyorsan elmúlik, de ez

nem baj, mert valamikor meg kell tanulnunk összecsiszolódni. A „titok” a párkapcsolatban a minőségi kommunikáció, melyre naponta szükség van. Ám ez nem a feladataink megbeszélését jelenti, hanem a másokra való őszinte, empátikus odafigyelést. Nagy segítség továbbá, ha pszichológiai szerződést kötünk egymással, azaz megbeszéljük, hogy mit lehet elvárni tőlem, s mit nem, mivel tudok hozzátenni a mindennapjainkhoz, a kapcsolatunkhoz, s mi az ami számomra nehéz, nem összeegyeztethető a személyemmel. Itt kell megalkotni a kereteket, amelyek mentén működni fog a kapcsolatunk. Ami nagyon fontos, hogy a változást ne a másikon kérjük számon, hanem mindig magunkon kezdjük. Vizsgáljuk meg, mi a másik szükséglete, mit tehetek érte, mivel tudom építeni, előre mozdítani a kapcsolatunkat.

A házastársunk megismerésében, szükségletei meglátásában segítséget adott Anthony Robbins felsorolása a hat alapvető emberi szükségletéről.

1. Biztonság. Mindannyian biztonságra, állandóságra vágyunk egy kapcsolatban. Lelki és anyagi téren is igényeljük a biztonságot.

2. Változatosság. Ezek kihívások, melyek tágítják érzelmi és fizikai határainkat. Nem szeretjük, ha minden folyamatosan ugyanolyan. Szükségünk van a változatosságra, színességre, élményekre párkapcsolatunkban.

3. Fontosság. Mindenkinek szüksége van rá, hogy érezze, fontos, szükség van rá, akarják és méltó a szeretetre.

4. Kapcsolatok és szeretet. Szükségünk van arra, hogy szeressünk és szeressenek

minket. Érezni akarjuk párunk szeretetét.
5. Növekedés, fejlődés. Igényünk, hogy bizonyos időszakonként növekedjünk, tanuljunk, kibontakozzunk.

6. Hozzájárulás. Túllépve saját szükségleteinken másoknak is adjunk. Igényünk van arra, hogy adjunk a párunknak és másoknak. S szükségünk van rá, hogy párunk elfogadja a hozzájárulásunkat a kapcsolatunkhoz.

Mindenkinek megvan ez a hat alapvető szükséglete, melyekből kettőt különösen is fontosnak tartanak a legtöbben: a szeretetet és a biztonságot. Valamint a biztonságot számolják még sokan az elsődleges igények közé. Az elmélet szerint, ha két szükségletet kielégítettünk, akkor kapcsolatot teremtettünk. Ha négyet, akkor kötődést hozunk létre. Ha pedig sikerül mind a hatot, akkor soha nem akar a társunk elhagyni. Ez az ideális, ám mindig vannak hullámvölgyek a kapcsolatokban, az együttműködésen folyamatosan dolgoznunk kell.

Mindezek alapján a kapcsolatok három szintjéről esett még szó.

Az 1. szinten a partnerek csak a saját igényeikkel törődnek. Természetesen az ilyen kapcsolat sokáig nem fog működni.

A 2. szint az, ahol – jó értelemben véve – üzletelnek a szükségletekkel: „Megadom neked, amit akarsz, ha te is megadod, amit én akarok.” Kompromisszumok születnek, hogy mindenki jól járjon. Ez a kapcsolat már fennmaradhat, de nem ad hosszantartó meghittséget.

A 3. szinten a társak egymás szükségleteit helyezik előtérbe. A szeretetet feltételek nélkül gyakorolják egymás iránt, s így létrejön közöttük az igazi, meghitt,

tartós párkapcsolat. A szeretet nem egy érzelem, hanem aktív cselekvés napi szinten: mindennapi kommunikáció, odafigyelés, egymással való törődés. Kedves házaspárok, lezárásként hadd álljanak itt Gyökkössy Endre szavai, melyek az előadáson is elhangzottak:

„A szeretet csak akkor szeretet, ha nem változik meg attól sem, hogy a másik megváltozott.”

*Almásiné Tar Gabriella
lelkipásztor*

Házasság hete

Mint ahogy a kertet sem elég csak tavaszszal rendbe tenni és hatra dőlve várni az eredményt, ugyanúgy a házasságainkon is folyamatosan dolgozni kell. Érdemes ezért minden olyan alkalmat megragadni, ahol ebben a témában hallhatunk előadásokat, biznyságtételeket.

A házasság hete alkalmából idén dr. Benke László és felesége, Nagyházi Erzsébet biznyságtételét hallgathattuk meg 2020.02.16-án. Előadásuk nagyon őszinte volt, a tőlük megszokott humorral és

öniróniával beszéltek életükről, 45 éve fennálló házasságukról, és az Úr megtartó, megerősítő kegyelméről. Házasságuk alapja az Istenbe vetett hit, elmondták, hogy reggelente azzal kezdik a napot, hogy közösen tartanak áhítatot és együtt imádkoznak.

A biznyságtétel után szeretetvendégséggel kedveskedtek a résztvevőknek a gyülekezeti teremben, ahol lehetőség volt kötetlen beszélgetésre és jobban megismerkedhettünk Betti finom süteményeivel is. Köszönjük az őszinte biznyságtételt és Isten gazdag áldását kérjük életükre, szereteteikre.

*Bányainé Rónai Tímea
gyülekezeti tag*

Tábortársaságban

Tavaly nyáron, 2019. június 23. és június 29. napja között immár második alkalommal rendeztük meg gyülekezeti táborunkat Pányokon, a Miskolctól 74 km-re fekvő apró faluban. Nagy örömünkre szolgált, hogy a résztvevők száma az előző évihez képest jelentősen megnőtt,

a Benke házaspár biznyságtétele

gyülekezetünk ifi csoportjából is sokan eljöttek, és bátran mondhatjuk, hogy senki nem bánta meg, hogy azt az egy hetet Krisztussal és a testvérekkel töltötte közösségben.

A délelőtti előadásokat csoportbeszélgetések követték, délutánonként pedig jutott idő a játékokra, kirándulásra, a kötetlen időtöltésre. Meghívott vendégeink „Az egység nem egyformaság” témájában tartottak előadásokat, hiszen ez volt táborunk címe is. Mindannyian igyekeztek a hallgatókat is bevonni, ez leginkább Sándor Frigyes evangélikus lelkésznek sikerült, aki mondanivalója után arra biztatott mindenkit, aki még eddig nem tette meg, hogy előlre kimenne tegye meg most a döntő lépést: imában adja át életét Krisztusnak. A kezdeti csend után többen is felálltak, és egymást bátorítva előrementek. Sándor Frigyes nagytiszteletű úr segítségével elhangzott a megtérők imája. Azt hiszem, nem én voltam az egyetlen, akinek könnyek szöktek a szemébe. Nem csak a saját gyerekeim, de valamilyeni megtérő döntése örömmel töltött el. Mindannyian hálásak voltunk az Úrnak, hogy tanúi lehettünk ennek a pillanatnak. Álljon itt pár sor az egyik résztvevőtől:
„Mikor Frici bácsi azt mondta, hogy most

pedig jöjjön ki az, aki át szeretné adni az életét Jézus Krisztusnak, az első gondolat, ami megfogalmazódott bennem, az volt, hogy én ezt nagyon szeretném, de félttem, mert senki nem volt még kint. Végül édesanyám biztatására kimentem. Utánam még néhányan kijöttek, köztük a keresztapám és az ő két lánya. Boldog voltam, hogy a félelmemet le tudta győzni a Krisztus utáni vágyakozásom.” (Kenyeres Gréta, 11 éves)

Szeretettel hívunk mindenkit az idén is megrendezésre kerülő gyülekezeti táborba! A helyszín változik az eddigiekhez képest, hiszen az Úrnak hála, gyarapszik a résztvevők száma, így többférőhelyes táborhely után kellett néznünk. Pálházára esett a választás, ahol a pányoki táborhoz hasonlóan szép környezetben, viszont magasabb fokú ellátottság mellett tölthetünk majd együtt egy hetet. Mindenkinek ott a helye, aki nem tapasztalta még meg az Istennel és a másokkal való közösség éltető erejét, és azoknak is, akik már tudják, hogy milyen megerősítő tud lenni ez az együttlét!

*dr. Kenyeresné dr. Ignáth Andrea
gyülekezeti tag*

JÓ SÁFÁR

Beszámoló a presbitérium munkájáról

A presbitériumunk dolgoz évét hagyott maga mögött 2019-ben. Az elmúlt évben összesen hat ülést tartottunk, és több jelentős döntést hoztunk. Az év egyik központi eseménye volt a templom új-jáépítésének 20 éves évfordulója, ami

az üléseken is többször szóba került, a presbitérium is kivette a részét az ünnepi alkalom előkészítéséből.

Jóváhagytuk az iskola bővítéséhez szükséges hitelszerződést, több alkalommal foglalkoztunk a gyülekezeti terem felújításának munkálataival. A presbitérium

már a 2019. évben elkezdete az idei nyári tábor előkészítését.

Személyi változás is bekövetkezett az elmúlt évben, hiszen dr. Benke Lászlót választotta a presbitérium a gyülekezet missziói gondnokának.

A 2020. január 26. napján megtartott ülésen a presbitérium elfogadta a 2020. évi választói névjegyzéket, az egyházközségi leltárt és a missziói munkatervet. A presbitérium következő ülését 2020. február 23. napján tartotta. A testület elfogadta a Jókai iskola és óvoda 2019. évi záró számadását és 2020. évi költségvetését.

Ugyancsak döntöttünk az egyházközség 2019. évi záró számadásáról és 2020. évi költségvetéséről. Örömmel állapítottuk meg, hogy a száraz számok mögött a gyülekezet növekvő adakozó kedve figyelhető meg, így tovább halad a gyülekezeti ház renoválása, amely élő reménység szerint a nyári időszakban befejeződik.

Kérjük a kedves testvéreket, hogy a jövőben is hordozzák imádságban a presbitériumi testület munkáját.

*dr. Kenyeres Gábor
presbitériumi jegyző*

Egyházközségünk 2019-es zárószámadásának és 2020-as költségvetésének főbb számai

Február 23-án a presbitérium elfogadta egyházközségünk 2019. évi zárószámadását, valamint 2020. évi költségvetését. Annak érdekében, hogy a gyülekezet minden tagja tisztában legyen anyagi helyzetünkkel és terveinkkel, röviden közöljük a főbb sarokszámokat.

Gyülekezetünk bevételei összesen 30.621 eFt-ot tettek ki, amely lényegesen meghaladta a korábbi évek átlagos bevételeit, azonban némileg elmaradt a 2019-re tervezett összegtől. A bevételek megoszlása tekintetében is lényeges különbségek mutatkoztak a tervekhez képest: az egyházfenntartói járulékok összege 8.119 eFt volt, amely 134 eFt-tal kevesebb az előző évi tényadattól. Ezt a minimális csökkenést viszont ellensúlyozta a perselypénzek 96 eFt-os növekedése. A perselypénzek összege így 6.538 eFt volt. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez a minimális növekedés is rendkívül jónak tekinthető, ha figyelembe vesszük az év folyamán meghirdetett, külön perselyben (is) gyűjtött céladományok örvendetes mértékét.

presbitériumi csendesnap Mályiban

Az adományok területén a tényeleges bevétel (7.670 eFt) 190 eFt-tal haladta meg a tervezetet. Különösen hálásak vagyunk a testvérek nagylelkű adakozókészségéért, amely gyülekezeti házunk felújítása kapcsán megnyilvánult. A tervezett 5.000 eFt-tal szemben ugyan egy kicsivel kevesebb, 4.669 eFt gyűlt össze, azonban az előző évi adományokkal együtt nézve hálatalt szívvel állapíthatjuk meg, hogy két év alatt mindösszesen 12.051 eFt-ot gyűjtöttünk gyülekezeti házunk felújítására. Itt szükséges megemlíteni a Brand 2001 Kft. nagylelkű természetbeni adományát is, aki a gyülekezeti ház nyílászáróit adományozta gyülekezetünknek. Isten gazdag áldását kérjük a jókedvű adakozók életére!

Az egyéb bevételek összege 8.294 eFt volt, ebből a két legjelentősebb tétel a Deszkatemető gyülekezetünkre eső bevétele, amely 3.593 eFt-ot tett ki, illetve a templom és harang javára adott felajánlások 3.873 eFt értékben.

A kiadási oldalon egyértelműen a személyi jellegű kiadások képviselik a legnagyobb tételt, magukba foglalva a lelkipásztorok, a hitoktató, az egyházi, az irodavezető és a kántor javadalmait, amelyek összesen 13.231 eFt-ot tettek ki. A gyülekezeti élet kiadásai, valamint az igazgatási és működési költségek összesen 4.589 eFt-ot tettek ki. Épületfenntartásra 885 eFt-ot költöttünk.

A gyülekezeti ház felújításának második üteme, amely magába foglalta a nagyterem alatti földem bontását, vasalását és újrabetonozását, a nyílászárók cseréjét és a nagyterem gipszkartonozását, 5.255 eFt kiadást jelentett. Így az elmúlt két évben

összesen 11.848 eFt-ot költöttünk a megújuló gyülekezeti házunkra.

A kiadások összege 26.565 eFt volt, ami 1.457 eFt-tal maradt el a tervezettől. A kiadáscsökkenés fő oka, hogy kevesebb alkalmazottunk van. Emellett más területeken (gyülekezeti élet kiadásai, igazgatási kiadások) is sikeresen takarékoskodott a gyülekezet.

Mindent összevetve a gyülekezet 12.338 eFt-os nyitóegyenlege zárásra 16.394 eFt-ra növekedett, azaz 4.056 eFt maradvánnyal zárta a tavalyi évet. Ez a többlet lehetővé teszi a 2020-ra tervezett további felújítási munkálatok biztonságos kivitelezését.

A 2020. év vonatkozásában az előző évi tényadatokhoz hasonló bevételekkel kalkulált a presbitérium (29.130 eFt). Folytatni szeretnénk a gyülekezeti ház felújítását a külső homlokzat legalább részleges szigetelésével, a nagyterem padlójának burkolásával, a berendezési tárgyak korszerűsítésével és az udvar rendezésével. Ehhez mintegy 5.000 eFt-ra van szükségünk, melynek előteremtésére újból gyűjtést hirdetünk. A presbitérium tervei szerint ebben az esztendőben végre érünk az emeleti rész felújításának és mindannyiunk örömeire ismét teljesen birtokba vehetjük a megújult gyülekezeti ház közösségi tereit.

A presbitérium tartja magát tavalyi határozatához, miszerint tagjai magukra nézve kötelezőnek veszik Egyházunk Zsinatának ajánlását az egyházfenntartói járulékra nézve, így legalább éves nettó jövedelmük 1%-át befizetik egyházfenntartói járulékként.

A kiadási oldalon a legnagyobb tételt to-

vábbra is a személyi jellegű kiadások jelentik, 12.775 eFt-tal. Egyéb tekintetben változatlan kiadásokkal terveztünk, leszámítva a gyülekezeti ház felújításának saját erőből történő folytatását. A kiadási oldal mindösszesen 29.130 eFt-ot tesz ki, terv szerint tehát 16.394 eFt egyenleggel záránk az idei évet.

A presbitérium örömmel és Isten iránti hálaival állapította meg, hogy gyülekezetünk adakozókészsége jelentősen növekedett az utóbbi években. Emellett a presbitérium felelős gazdálkodásából, továbbá a gyülekezeti tagok jókedvű adakozásából kifolyólag gyülekezetünk pénzügyi helyzete stabilnak mondható, azonban továbbra is csak a legszükségesebb karbantartási és fejlesztési munkák elvégzését engedhetjük meg magunknak. Ezúton is szeretnénk felhívni a gyülekezeti tagok figyelmét, hogy az egyházfenntartói járulék összegében Egyháznak Zsinatának ajánlásához tatjuk magunkat, azaz mindenkinek az éves nettó jövedelmének az 1%-a az egyházfenntartói járulék éves összege, amellyel egyházközségünk minden tagja támogatja gyülekezetünk működését. (Ez azt jelenti, hogy pl. egy havi 100.000.-Ft-os nettó jövedelem 1%-a havi 1.000.-Ft, azaz egy évre: $12 \times 1.000 = 12.000$.-Ft). Természetesen nem kérünk senkitől bécédulát, mindenki lelkiismerete szerint adakozik: Istennek adakozunk, nem embereknek. Emellett a presbitérium meghatározott egy minimum összeget is, aminek a mértéke: 12.000.-Ft/fő/év, azaz havi 1.000 Ft. - Fontos még elmondani, hogy az egyházfenntartói járulékot nem kell egy összegben kifizetni, részletekben is fizet-

hető. Többen a havi fizetést választják akár banki átutalással, akár személyesen az istentiszteletek előtt vagy után, mások pedig a lelkészi hivatalban. Amennyiben valakinek nehézséget okozna a minimális egyházfenntartói járulék megfizetése, a lelkészi hivatalban jelezheti, mindenképp találunk megoldást a problémára.

Kérjük azokat a testvéreket, akik egyházfenntartói járulékukat csekken keresztül fizetik be, hogy ne a postán, hanem az OTP bármely fiókjában fizessék be a csekket, mivel a posta csekkenként jelentős mértékű közreműködési díjat számol fel.

Kérjük továbbá, hogy adóbevallásuk elkészítésekor a felajánlható 1+1% odaítélésekor gondoljanak a Református Egyházra (technikai szám 0066) és a Miskolci Műemlék Deszkatemplomért Alapítványra (adószám: 18426571-1-05).

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondnok*

Akik szeretik Isten házát, Mind boldogok, oly boldogok.

A gyülekezeti ház felújítása idén is folytatódik. A gyülekezeti terem új padlója elkészült, így ide már csak az új motoros vetítőlámpa és a projektort kell beszerezelnünk. A gyülekezeti terem elkészülte után az alagsor nyílászáróit szeretnénk kicserélni. A nyílászáró csere után terveink szerint a déli (udvari) homlokzat hőszigetelése következik, illetve ezzel egy ütemben a nagytiszteletű úr kérésének megfelelően szeretnénk használhatóvá

tenni a gyülekezeti ház udvarát. Innen az építési törmeléket és a korábban kivágott fák és tuják maradványait kell elszállítani, majd ez után tudjuk az udvar egy részét térkövezni. Célunk, egyrészt, hogy az udvar a templomhoz illő állapotba kerüljön, tavaszi és nyári gyülekezeti alkalmak megtartására alkalmassá váljon, valamint, hogy az istentiszteletek alatt a szolgálattevők autói az udvarban parkolhassanak, ezzel a parkolási helyzeten tudunk valamelyest javítani. A munkálatok tervezett költsége 5 millió forint. Szerezzem kérem a testvéreket, hogy amennyiben lehetőségük engedi, támogassák céladomány utalásával a gyülekezeti ház megújulását. Hiszem, hogy Isten megáldja közös erőfeszítéseinket, s pár éven belül egy teljesen megújult gyülekezeti házért adhatunk majd hálát.

*Jobbágy Tamás
presbiter*

Az ifjúságról

A tavalyi évben, Istennek hála, nagyon jól sikerült 37 fővel a Mécses Központban töltött konfirmandus és ifjúsági csendeshétvégénk. A konfirmandusok közül például többen is visszajelezték, hogy ezen a hétvégén döntötték el azt, hogy csatlakozni fognak az ifihez és eljönnek a nyári többgenerációs táborunkba is, Pányokra. Ilyen pozitív gondolatok mellett úgy éreztük, a következő évben is meg kell szerveznünk ezt, ha egy módunk van rá. A gyülekezet nagylelkű támogatásának köszönhetően idén is készülhetünk egy ifjúsági csendeshétvégére.

Ezúttal Pálháza felé vesszük az irányt, hiszen a nyári többgenerációs tábornak is a Hanyi Istók Turistaház ad majd otthont (abban bízunk, hogy ez egy kis plusz motivációt ad a jelentkezéshez ifiseinknek és konfisainknak, hiszen előtte már megismerték, „bevették” a helyszínt).

Mindezek előtt azonban vár ránk még egy izgalmas kirándulás. Az előző három év ifimunka gyümölcseként idén elvithetjük magunkkal három lelkes ifisünket az IVK 2020-ra (Ifjvezető Képzés). Március 20-21-én immár negyedik alkalommal rendezi meg az Ifjúságépítők szervezete a kétnapos, intenzív tréninget az ifjúsági munka minden résztvevője számára. A nap szerkezetében TED-szerű (rövid, 15-20 perces) rövid gondolatindítók, személyes mentorálás, szemináriumok, fórumbeszélgetések, interjúk és szituációs gyakorlatok segítik az ifjúsági munkával kapcsolatos szakmai ismeretek elsajátítását. A szakmai fejlődés mellett pedig hangsúlyt kap a lelki épülés is: a föelőadások és a dicsőítés a lelki megújulásban és felfrissülésben segítenek majd bennünket. A helyszínt idén a Podmaniczky-Vigyázó-kastély biztosítja. 330 fiatal szív dobban az alkalomra, ebből 5 fő a mi gyülekezetünket képviseli majd – hálásak vagyunk Istennek, hogy van bennük vágy Isten országának építésére, a Tetemvári gyülekezetnek, amiért az anyagiak súlyát leveszi a vállunkról és hálásak vagyunk a Rákoskeresztúri gyülekezetnek is, amiért a szállásunkról gondoskodnak.

Mindezek mellett minden pénteken 16.30-tól konfirmációs felkészítő alkalmat, 18.00-tól pedig ifjúsági bibliaórát

tartunk továbbra is. Igyekszünk az alkalmainkat változatossá tenni, beiktatva néha egy-egy társasozós alkalmat, takarítással egybekötött mekizést, vagy a jó idő beköszöntével szabadidős programokat, illetve a gyülekezet életében is részt

venni, virágvasárnapi istentiszteletünk az ifjúság szolgálatával lesz egybekötve.

Köszönünk minden értünk elmondott imádságot!

*Harangozó Dóra
beosztott lelkipásztor*

BIZONYSÁGTÉTEL

Mit üzen számomra a koronavírus járvány?

Az elmúlt napokban, különösen a nemzeti veszélyhelyzet kihirdetése óta, érezhetően megnőtt az érdeklődés az új koronavírus világjárvánnyal kapcsolatban úgy a nem hívők, mint a hívők és istenkeresők körében. Számos régi (tév) tanítás elevenedett és elevenedik fel, vagy terjed új ruhába öltöztetve. Ezek a tanítások terjesztőik és elfogadóik kegyességi irányzatától függően jellemzően a teljes felelőtlenség („aki az Úré, azt nem fogja a vírus), a szektáriánus ítélkezés („csak a gyávák nem járnak ilyenkor közösségbe”, „most látszik meg, ki az igazi hívő”), illetve a hitehagyásba hajló teljes pánikolás („hogyan engedhette ezt meg Isten?”, „mi lesz most velünk?”) végpontjai közötti koordinátarendszerben helyezkednek el valahol, gyakran egymással is keveredve. A veszélyhelyzet kihirdetése egyébként is fenekestül forgatta fel az életünket, borította fel a legapróbb napi rutinjainkat is, amit ez a szellemi forgatag csak tovább súlyosbít. Mindezekre reagálva, szeretném megosztani azt az üzenetet, ami a fent említett jelenséggel kapcsolatban egyre jobban a szívemre helyeződött.

Mindenekelőtt mély békességgel és biztonságérzettel töltsd el, hogy tudom, nincs olyan baj vagy veszedelem, ami ne Isten tudtával és akaratával történne (*Ám. 3,6*). Amikor Dávid választhatott a népszámlálása büntetéseként rá kiróvándó csapások közül, első ránézésre a korabeli higiéniai és közegészségügyi viszonyok között legrosszabb forgatókönyvet jelentő járványt választotta. Tette mindezt azzal a felkiáltással, hogy: „*Felette igen szorongattatom, de mégis, hadd essünk inkább az Úr kezébe, mert nagy az Ő irgalmassága, és ne essem emberek kezébe.*” (*2Sám. 24,14*). Ugyanezzel a bizalommal tekinthetünk mi is a járványra. Isten kezébe estünk, de bármilyen reménytelennek tűnjön is a helyzet, *az Ő irgalma nem fog el (Sir. 3,22)*. Hiszem, hogy ez az időszak kiváló lehetőség Istenbe vetett bizalmunk erősítésére.

Több igehirdetést is hallottam mostanában, amelyek valami nemes, a megjobbításunkat elérni kívánó célt véltek felfedezni az új koronavírus járvány mögött, nem is feltétlenül alaptalanul. Meg vagyok azonban győződve arról, hogy mivel az Úr útjai és gondolatai végtelenül magasabbak a mi gondolatainknál (*Ézs. 55,9*), távolról sem vagyunk képesek Isten valódi célját felfogni. Ahogyan

József és Mária kortársai sem sejtették, mívégre kell elszenvedniük a népszámlálással járó hercehurcát, s csak évtizedek múltán, az evangéliumok megírásával vált mindenki előtt nyilvánvalóvá a valódi, mennyei cél, úgy mi is csak sokkal később fogjuk (ha egyáltalán fogjuk) meglátni, miért küldte Isten éppen most ezt a járványt. Ez újra csak a fentebb említett bizalomhoz vezet vissza ben-

nünket. Ha Pál apostollal együtt elmondhatjuk, „*tudom, kinek hittem*” (2Tim 1,12), akkor anélkül is bízni fogunk Benne, hogy minden döntésének és cselekedetének okát és célját meg kellene magyaráznia számunkra. Mi az tehát, amit teljes bizonyossággal

kijelenthetük a jelenlegi járványról? Az, hogy jel. Még hozzá nem is akármilyen jel, hanem az Úr Jézus által a végidőkről elmondott prófécia végső kataklizmát megelőző jeleinek egyike: „*Nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, mindenfelé nagy földrengések, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek tűnnek fel az égen [...] az emberek megdermednek a félelemtől, és annak sejtésétől, ami az egész földre vár*” (Lk. 21,10-11;26). Jézus visszajövetelét tehát többek között járványok előzik meg. Nem lehet kérdés, hogy egy az egész földre kiterjedő járvány, amely milliókat tölt el páni félelemmel, elég egyértelmű jele ennek. Úgy tapasztalom viszont, hogy az igenis kér-

dés a hívők között, mit reagáljunk erre. Nem olyan rég kaptam egy dörgedelmes felhívást, amely a járvány kapcsán önvizsgálatra, bűnbánatra kívánt indítani. Tény és való, hogy érdemes készülni az Úr érkezésére, de vajon valóban a mértéktelen önvájkálás ennek legjobb módja? Nézzük meg, az Úr Jézus mit mondott a réműlettől és megdöbbenéstől szóhoz sem jutó tanítványainak: „*Ami-*

„SZÁMOMRA EZT ÜZENI A KORONAVÍRUS JÁRVÁNY, HOGY EMELJEM FEL A FEJEMET, MERT ELKÖZELÍTETT A MEGVÁLTÁSOM...

ÖRÖMTELI TUDAT, HOGY A JELENLEGI ÉS ELJÖVENDŐ VÁLSÁGOK MIND-MIND ANNAK A JELEI, HOGY DRÁGA MEGVÁLTÓNK JÖN ÉRTÜNK.”

kor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel fejéteket, mert közeledik a megváltásotok.”

(Lk. 21,28). Az Úr Jézus tehát nem ijesztget, nem vádol, nem turkál. Olyan örömteli hírt közöl, amely önmagában elvégzi a megtisztító munkát is

az övéi életében. Kell-e a menyasszonyt noszogtatni, hogy készülődjön, ha meghallja, hogy mindjárt itt a vőlegénye? Aligha. Az a tudat, hogy mindjárt megérkezik a várva várt kedves, önmagában elég ösztönző. Ugyanígy, ha a hívó ember szembesül a közelgő találkozással, nincs szüksége több motivációra vagy magyarázatra. Számomra ezt üzeni a koronavírus járvány, hogy emeljem fel a fejemet, mert elközelített a megváltásom. Ettől nem kell több bátorítás. Örömteli tudat, hogy a jelenlegi és eljövendő válságok mind-mind annak a jelei, hogy drága Megváltónk jön értünk.

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondnok*

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Dr. Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás, Kovács Andrea

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik